

Vaktiyle büyük bir hakim iki hizmetkarını her ikisine de 24 altın verip iki ay uzaklıktaki büyük bir çiftliğine yaşamak için gönderiyor. Onlara der ki :“ Şu para ile yol ve bilet masrafı yapınız. Hem çiftlikte lazım olacak bazı şeyleri alınız. Hem bir günlük uzaklıkta bir istasyon var. Orada araba, gemi, tren, uçak bulunur. Elinizdeki sermayeye göre binilir. ”

İki hizmetkar ders aldıktan sonra yola çıkarlar. Birisi - akıllı olan - istasyona kadar parasının bir kısmını harcadı. Fakat bu harcamada efendisinin hoşuna gidecek öyle güzel şeyler aldı ki sermayesi birden bine çıktı. Diğer hizmetkar ise, serseri olduğu için parasının 23 altınını gereksiz birçok şeye harcadı. Parasını boş yere kullandı. Elinde bir tek altını kaldı. Arkadaşı ona :“ Yahu kalan şu parayı bir bilete ver. Ta bu uzun yolda yayan ve aç kalmayasın. Hem bizim efendimiz merhametlidir, yaptığın kusuru af eder. Seni de uçağa bindirir. Bir günde gideceğimiz yere gideriz. Yoksa iki aylık çölde aç, susuz, yayan, yalnız gitmeye mecbur olursun.” Dedi. Şimdi bu arkadaşları kalan o son parasını o bilete vermeyip boş yere harcansa en akılsız insan olmaz mı?

1. İki hizmetkarı kim göndermiş?

2. Çiftlik nerede imiş?

3. Hakim ne zaman yolculuğa yollamış?

4. Hakim, hizmetkarlarını neden yollamış?

5. Akılsız hizmetkar parasını ne yapmış?

6. Akıllı hizmetkar parasını nasıl harcamış?